

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2015 r. – Republika Austrii/Republika Federalna Niemiec**(Sprawa C-648/15)**

(2016/C 038/57)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)*Strona pozwana:* Republika Federalna Niemiec**Żądania strony skarżącej**

Skarga złożona na podstawie art. 25 ust. 5 umowy zawartej między Republiką Austrii i Republiką Federalną Niemiec o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków dochodowych i majątkowych, öBGBI III 182/2002 wzgl. dBGBI II 2002, 735, dBStBl I 2002, 584 (zwana dalej „umową o unikaniu podwójnego opodatkowania”) w związku z art. 273 TFUE z powodu różnic między stanowiskami Republiki Austrii i Republiki Federalnej Niemiec odnośnie do wykładni i stosowania art. 11 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o przyznanie i wydanie orzeczenia, że

- Stanowiące przedmiot powództwa przychody z tytułu świadectw udziałowych nie podlegają kwalifikacji jako „wierzytelności powiązane z udziałem w zysku” w rozumieniu art. 11 ust. 2 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Z tego względu zgodnie z art. 11 ust. 1 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania Austrii – jako państwu siedziby Bank Austria – przysługuje wyłączne prawo opodatkowania przychodów z tytułu świadectw udziałowych.
- Republika Federalna Niemiec ma zatem obowiązek zaniechania opodatkowywania spornych świadectw udziałowych Bank Austria i zwrotu już pobranego stąd podatku.
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Austrii kwestionuje dokonaną przez Republikę Federalną Niemiec kwalifikację spornego wynagrodzenia jako odsetki „powiązane z udziałem w zysku” w rozumieniu art. 11 ust. 2 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Zgodnie z powyższym wynagrodzenie oblicza się wprawdzie na podstawie co do zasady stałej stawki procentowej. Jednak z uwagi na konieczność wystąpienia minimalnego zysku bilansowego jest ono uzależnione od przychodu.

Republika Austrii stoi natomiast na stanowisku, że przedmiotowe świadectwa udziałowe uprawniają do oprocentowania opierającego się na stałej stawce procentowej od wartości nominalnej. Ta wykładnia wynika już z samego języka potocznego; jest ona potwierdzona poprzez porównanie z formami finansowania przykładowo wymienionymi w art. 11 ust. 2 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

W niniejszym przypadku mamy więc do czynienia ze zwyczajną prolongatą zapłaty przez wierzyciela, ponieważ świadectwo udziałowe użytkowe zwłaszcza w okresie, na jaki opiewało przyznawało zasadniczo prawo do wypłaty w późniejszych latach. Świadectwa udziałowe w rezultacie odpowiadały w ten sposób papierom wartościowym ze stałym oprocentowaniem, które były w pewnym zakresie zależne od strat.